

Akademie výtvarných umění v Praze
Studijní program Výtvarná umění
Ateliér Intermediální tvorby I

Diplomová práce / BUĎ VESUVEM MÉMU HERCULANEU

Autor / Martin Pondělíček

Vedoucí práce / MgA. Milena Dopitová

Oponent / MgA. Jitka Škopová

Diplomová práce Martina Pondělíčka *Buď Vesuvem mému Herculanu* nahlíží do zcela jiného a nového světa, v němž se všechny minulé i současné světské zkušenosti mohou stát branou k božství, jestliže jsou správně vysvětleny. Martin pátrá po těchto zkušenostech, které se stávají jeho laboratoří pro vyšší experiment, svět je pak jeho školou pro intimní duchovní objevy. Proměnlivost životních podmínek vnímá jako pole pro etické dosažení. Jestliže pohlíží na neobvyklý život v neobvyklém světle, jestliže se zanedbává běžnými činnostmi z odlišného stanoviska, pak se jeho zkušenosti stávají součástí cesty časem, která umožňuje vývoj. Martinovy zkušenosti nejsou promarněny, jelikož s nimi nakládá folizoficky, což znamená, že každý okamžik je použit jako materiál k dosažení ideálu a pochopení toho co je osobní cestou. Různé zkušenosti, kterými prochází a nestřídmé touhy, které krotí, ho posilují a ukazuje, že rozbíhající se myšlenky dokáže s klidem soustředit.

Ve své tvorbě s lehkostí balancuje na hraně imaginace a řada předložených motivů nesloží k tomu, aby rozbíhavé obrazy semknul. Instalace je založena na ambivalenci hlavní postavy sloužící primárně k vyvolávání úžasu, nebo radosti a dojetí. Otázkou je, zda nezůstává příliš přímočaře atraktivní (řemeslně jde o vynikající počín), čímž může vynulovat všechny ostatní otázky.

Další rovinou předkládané diplomové práce je však důležité zkoumání možných nových přístupů v mezioborové spolupráci, která může obstát v mezinárodní konkurenci pouze důrazem na vlastní autenticitu. Martin mnohokrát dokázal, že tradičním řemeslným technikám, které jsou typické pro danou lokalitu, dokáže vtisknout aktuální rozměr. V předchozím studiu hledal vazby mezi sklářskou výrobou perliček, textilem a uměním a velice citlivě přistupoval k nové materialitě. Ta se v poslední době stává aktuální otázkou, přičemž se především v severských zemích Evropy a v Nizozemí zkoumají nové inovativní materiály a také nové cesty, jak budoucí umělce a designéry vzdělávat. V roce 2016 vyhlásila renomovaná nizozemská prognostička Lidewij Edelkoortová „novou materialitu“ za trend následujícího desetiletí. V centru pozornosti tohoto interdisciplinárního přístupu je „hmota“, kde vše (i lidé) je směsí minerálních, rostlinných a syntetických materiálů. Materialita se tak vztahuje nejen na materiály, ale také na lidské tělo a svět výroby a spotřeby. Materiálový „obrat“ je patrný nejen v diskuzích zabývajících se uměním, produktovým designem, ale také módou a architekturou.

V Martinově tvorbě vidím novou perspektivu v návratu k řemeslu, k němuž se v novém tisíciletí umělci a designéři přirozeně vrací, znovuobjevují lokální suroviny a tradiční techniky. Důležité přitom je, že nevidí rozpor mezi využitím nových technologií a řemeslem. Bytostná

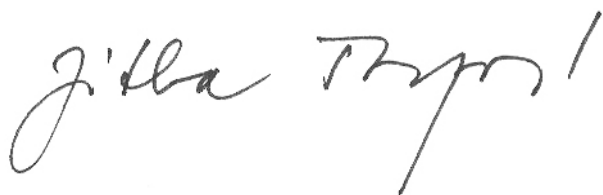
potřeba manuálního a hmatového prožitku, je v jeho tvorbě velice inspirující a stává se ústředním tématem současnosti – udržitelnosti. Příznačná je také víra v to, že každá „hmota“ je „živá“ a schopná vyzařovat energii a má tak právo na existenci, podobně jako lidé či zvířata.

Na závěr bych ráda poznamenala „možná jsem příliš sentimentální, ale pro mne na světě neexistuje něžnější scéna, než pohled na děti, které ve své hře vytvářejí nový svět. Jsou tak nevinní. Stejně tak jsou to umělci, kteří v průběhu života zůstávají dítětem v duši i srdci“. Martine, prosím, udělej maximum pro to, abys zůstal sám sebou. Děkuji Ti za tvoje vize a jsem ráda, že jsem Tě po dobu dvou semestrů mohla provázet studiem. Ať se Ti daří v další práci.

Tímto diplomovou práci doporučuji k obhajobě a navrhuji hodnocením výborně.

V Praze dne 29. 8. 2021

MgA. Jitka Škopová

Handwritten signature of Jitka Škopová in black ink, written in a cursive style.